

μά και οὗτος ὑπέδειξεν αὐτοῖς ἀμέσως ὅσον τοιοῦτον εἶχε πάσης κλάσεως. Μετὰ τοῦτο ἀμφότεροι οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι ἕκαμον ἀκριβεστάτην ἔρευναν ἐν τῇ εἰρημένῳ Ταμείῳ, παρετήρησαν τὸ βιβλίον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ γραμματοσήμου εὗρον αὐτὸ τακτικῶς ἔχον, συνέταξαν ἐπομένως τὴν ἐκθεσὶν τῶν καὶ ἡτοιμάζοντο ν' ἀπέλθωσιν, ὅτε ὁ Ταμίας Καϊμάκης τοὺς παρεκάλεσε νὰ τῷ εἰπωσι τί συμβαίνει καὶ διατί ἡ γενομένη ἔρευνα. Οἱ κ. ἀνακριταὶ τότε ὑπέδειξαν αὐτῷ γραμματόσημον εἰκοσάλεπτον παραπεποιημένον, ὅπερ κατεσχέθη ἐν Σύρῳ σταλὲν ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Μοιράρχου Ἀχιλλέως Βελέντζα. Ὁ ταμίας Καϊμάκης ἅμα ὡς ἤκουσε τὸ ὄνομα Βελέντζας ἀνεπόλησεν εἰς τὴν μνήμην του ὅτι ὁ πρόην ταμίας Θεόδωρος Βελέντζας Ὁροσύβουλος τῷ προέτεινε τὴν Τρίτην τῆς διακαινησίμου νὰ τῷ ἀποστείλῃ πρὸς πώλησιν ὀλίγον γραμματόσημον εἰκοσάλεπτον, ὅπερ τῷ εἶχεν ἐναπομένει ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του, ὁ ταμίας Καϊμάκης ἀπεποιήθη νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῷ εἶχε στείλει πρὸ ἡμερῶν γραμματόσημον δεκάλεπτον καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν εἰκοσάλεπτου, ἀφοῦ εἶχε δηλώσει τῷ ὑπουργεῖῳ ὅτι τοιοῦτον ἔπαυσεν ἔχον. Ὁ κ. Βελέντζας εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην τοῦ Καϊμάκη ἀντεπαρατήρησεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον θὰ τῷ στείλῃ κατ' αὐτὰς εἰκοσάλεπτον καὶ ἐπομένως δύναται τότε νὰ δεχθῇ πρὸς πώλησιν καὶ τὸ ἰδικόν του. Τῆς προτάσεως ταύτης καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως ἀναμνησθεὶς ὁ Καϊμάκης καθ' ἣν στιγμὴν τῷ ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ τὸ παρακεχαραγμένον γραμματόσημον καὶ συνδυάσας ταῦτα πρὸς τὸ πρόσωπον, ὅπερ ἀπέστειλε τὰ παρακεχαραγμένα γραμματόσημα εἰς Σῦρον, εἶπεν εἰς τὸν κ. εἰσαγγελέα καὶ ἀνακριτὴν ὅτι διὰ τὸ ἔγκλημα, περὶ οὗ τῷ λαλοῦσι δὲν ὑποπτεύεται τὸν Ἀχιλλέα, ἀλλὰ τὸν Ὁροσύβουλον Βελέντζαν πρόην Ταμίαν Θεόδωρον διὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω καὶ ὅτι ἐπομένως εὐέλπισται ὅτι θέλει διευκολύνει τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου καὶ τοῦτο διότι ἠλπίζεν ὅτι ὁ Βελέντζας ἅμα ὡς ἐμάνθανεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῷ ἀπέστειλεν εἰκοσάλεπτα γραμματόσημα θὰ ἔσπευδε νὰ τῷ ἀποστείλῃ καὶ αὐτὸς καὶ τότε ἡ δικαιοσύνη θέλει ἔχει εἰς χεῖρας τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Ἡ θερινή μας θεατρικὴ περίοδος ἀποτελεῖ ἐντελὴ μοναρχίαν. Ὁ κ. Ταβουλάρης ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιπολιτεύσεως, ἔχει ἐφέτος τὸ μονοπώλιον τῶν γελώτων καὶ τῶν δακρύων, μὴ περισπώμενος, εἰ μὴ μόνον ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως, ὡς ἐν πᾶσι, τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τοῦ Γαλλικοῦ δηλ. καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου. Βύχόμεθα, ἂν ὡς ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπεμβάσεως ἀπέτυχε τὸ ζήτημά μας, νὰ μὴ ἀποτύχῃ καὶ τὸ θέατρόν μας.

Δὲν σπεύδωμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ θέατρον, ἀφοῦ ἀκούει κανεὶς τόσα παράδοξα ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν εἰσοδὸν κειμένου *συγκριθανακίου*, τὸ ὁποῖον—μᾶς συγχωρεῖται, κύριε Τσόχα, διότι εἴμεθα μύωπες—μόλις ἀφοῦ μᾶς ἱρβάντισε, τὸ διακρίναμεν. Εἰς ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ ἐν αὐτῷ ἀγαθὰ—

τια παριστῶσι τὸ Ἔαρ, τὸ Θέρος, τὸ Φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα, δηλ. τὸ καθ' ἓν μίαν ὥραν· κακῶς ἀντιλαμβάνεται παρακείμενός τις καὶ προσθέτει εἰς τὸν ἐρωτῶντα σύντροφόν του ὅτι τὸ μὲν δρεπανηφόρον θέρος εἶναι ἡ Ὄρα, τὸ δὲ γυμνόγλουτον Ἔαρ ἡ Πρωΐα, ὁ χειμὼν ὁ Τηλέγραφος, καὶ τὸ Τσαχπίνι Φθινόπωρον ἡ Ἐφημερίς. Θέλετε ὁμῶς καὶ τὴν γνώμην μας; παριστῶσι καὶ τὰ τέσσαρα τὸν χειμῶνα.

Εἰς τὸ ἐπίσης ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ καφενείου διάχρυσον περίπτερον νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ γελᾷ κανεὶς, ἂν εἰσέλθῃ τις ζητῶν νὰ ξυρισθῇ. Σκύψατε κ. Τσόχα· ὁμοιάζει ἀρκετὰ πρὸς Κουρεῖον.

Καὶ τώρα ὀλίγα περὶ τοῦ Θεάτρου· μᾶς ἀρέσει σχεδὸν καθ' ὅλα· μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν τενεκεδένιων ἀνθέων, ἅτινα ἀντὶ καυλοῦ ἐξάγουσι ῥάμφη ἀερίφωτος. Μόνα τὰ τῶν Ἄλφα-Ἄλφα, Μι-Μι μας θεωρεῖα χαλῶσι τὴν ἀρμονίαν τοῦ κομποῦ μας Θεάτρου, ὁμοιάζοντα ἀληθῶς πρὸς κομβούκλια δεσποτικά, ὥστε ἀκούομεν τινὰ ψιθυρίζοντα ὅτι περιμένει νὰ ἱδῇ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐντὸς αὐτῶν τὸν Κερκύρας ἢ τὸν Καρυστίας.

Τώρα βεβαίως θὰ θέλετε καὶ ὀλίγας κρίσεις περὶ τῶν παρασταθέντων. Καὶ λοιπὸν, διὰ τὴν **Φραγκίσκαν**, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως, δὲν ἠδυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν τὸν στίχον τοῦ Δάντου,

..... Francesca i tuoi martiri
A lagrimar mi fanno

Καὶ ἐπομένως δηλαδὴ δὲν ἐπροσέξαμεν πολὺ.

Διὰ δὲ τὴν **κόμησιν Νοδαῖλ** τοῦτο μόνον σᾶς λέγομεν, ὅτι μετὰ τὴν πτώσιν τῆς αὐλαίας μετὰ τὴν πρῶτην πρᾶξιν, εἰς τὸν ἐρωτῶντα ἓνα, τί παριστάνουν ἐκεῖ-
ναι αἱ γυναῖκες ὅπου πετᾶνε, ἠκούσαμεν ν' ἀποκρίνωνται, ὅτι φεύγουν μὴ τυχὸν ἰδοῦν καὶ τὴν δευτέραν πρᾶξιν.

Ὡς πρὸς τὸν **Ταχυδακτυλουργὸν** εἰχομεν πάλιν δάκρυα, ἀλλ' εὐτυχῶς εἶναι δρᾶμα ὡς τὸ Ἀνατολικὸν Ἑλληνικὸν δρᾶμα· δὲν ἔρρευσεν οὔτε σταγὼν αἵματος· ἐπέτυχεν ἀρκούντως πρὸ πάντων ὁ Νόστος ὅστις ἐπαιξε τοῦ Ταχυδακτυλουργοῦ τὸ μέρος ἐπιτυχῶς καὶ *λίαν πολὺ κα-
θῶς πρέπει*, τὸ ὁποῖον ὁ Δευτερὸς—ὁ συγγραφεὺς ὁ παμπλουτήσας ἐκ τῶν δακρύων—δὲν ἐνεπιστεύετο εἰς οὐδέ-
να τῶν τότε ἐν Παρισίοις ἡθοποιῶν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκάλεσεν ἐπίτηδες ἐκ Πετροπόλεως ἓνα τῶν καλλίστων ἡθοποιῶν, τὸν Meunier. Ἐπίσης ἐπιτυχῶς ὑπεκρίθησαν τὰ λοιπὰ πρό-
σωπα· μία δὲ ἐν τῷ προλόγῳ στάσις—κατὰ τὴν *λειτουργίαν* τῆς παράφρονος—τοῦ κ. *Λαζαρίδου* μᾶς ἔκαμε ζωντανὴν ἐντύπωσιν, τὸν παρακαλοῦμεν ὁμῶς νὰ μὴ συγκι-
νῇται ἐνίοτε εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ γελᾷ τὸ τόσο γελαστικὸν κοινόν.

Κουάκερος.